

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 911/2017
20.09.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Милана Мазића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К бр. 41/17 од 05.04.2017. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 бр. 175/17 од 26.07.2017. године, у седници већа одржаној дана 20.09.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Милана Мазића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К бр. 41/17 од 05.04.2017. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 бр. 175/17 од 26.07.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву К бр. 41/17 од 05.04.2017. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године а окривљени ББ због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 50.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а ако окривљени не плати изречену новчану казну одлучено је да суд исту замени казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Истом пресудом окривљени су обавезани да плате судски паушал док је окривљени АА обавезан да плати и трошкове кривичног поступка као и трошкове оштећеном у износима ближе наведеним у изреци првостепене пресуде а све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења док је оштећени ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Ваљеу Кж1 бр. 175/17 од 26.07.2017. године одбијене су као неосноване жалба браниоца окривљеног АА и жалба окривљеног ББ, а првостепена пресуда, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адв. Милан Мазих, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине правноснажну пресуду Основног суда у Ваљеу К бр. 41/17 од 05.04.2017. године и предмет врати том суду на поновни поступак, те да у смислу члана 488. став 3. ЗКП одреди да се извршење правноснажне првостепене пресуде одложи до одлуке суда по поднетом захтеву за заштиту законитости и одлука достави Основном суду у Ваљеу, као надлежном суду за извршење.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП, одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је недозвољен.

Бранилац окривљеног у уводу захтева за заштиту законитости означава општу одредбу повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, док у образложењу захтева наводи да је првостепени суд повредио одредбу члана 397. став 4. ЗКП јер није дозволио да се на главном претресу прочита део исказа окривљеног ББ, којим је негирао своју кривицу као и кривицу окривљеног АА у односу на повреде нанете оштећеном ВВ, а да је другостепена пресуда донета супротно одредби члана 457. ЗКП јер у образложењу одлуке нема оцене измењене одбране окривљеног ББ којом признаје извршење кривичног дела које се окривљеном АА ставља на терет и за које је оглашен кривим, ово поготову што је иста како у складу са изведеним доказима у току поступка тако и извршеним вештачењем.

Изнетим наводима, по оцени Врховног касационог суда, бранилац окривљеног оспорава оцену изведених доказа и утврђено чињенично стање дато у правноснажним пресудама а што сагласно одредби члана 485. став 4. ЗКП, не представља дозвољен законски разлог због кога окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, те је Врховни касациони суд захтев браниоца у том делу на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен.

Надаље, бранилац окривљеног, као основ подношења захтева наводи повреду члана 34. став 3. Устава Републике Србије.

Међутим, када се захтев за заштиту законитости подноси због повреде или ускраћивања људских права и слобода (члан 485. став 1. тачка 3) ЗКП), која су зајемчена Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и

основних слобода и додатним протоколима, та повреда мора бити утврђена одлуком Уставног суда или Европског суда за људска права и сходно одредби члана 484. ЗКП, таква одлука мора бити достављена уз захтев.

Како бранилац окривљеног уз захтев за заштиту законитости није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то по налажењу Врховног касационог суда захтев за заштиту законитости, којим се првостепена и другостепена пресуда побијају из разлога прописаних чланом 485. став 1. тачка 3) ЗКП нема прописан садржај (члан 484. ЗКП), те је као такав у смислу члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП, одбачен као недозвољен.

Из изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић